

~~ATA 57~~

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

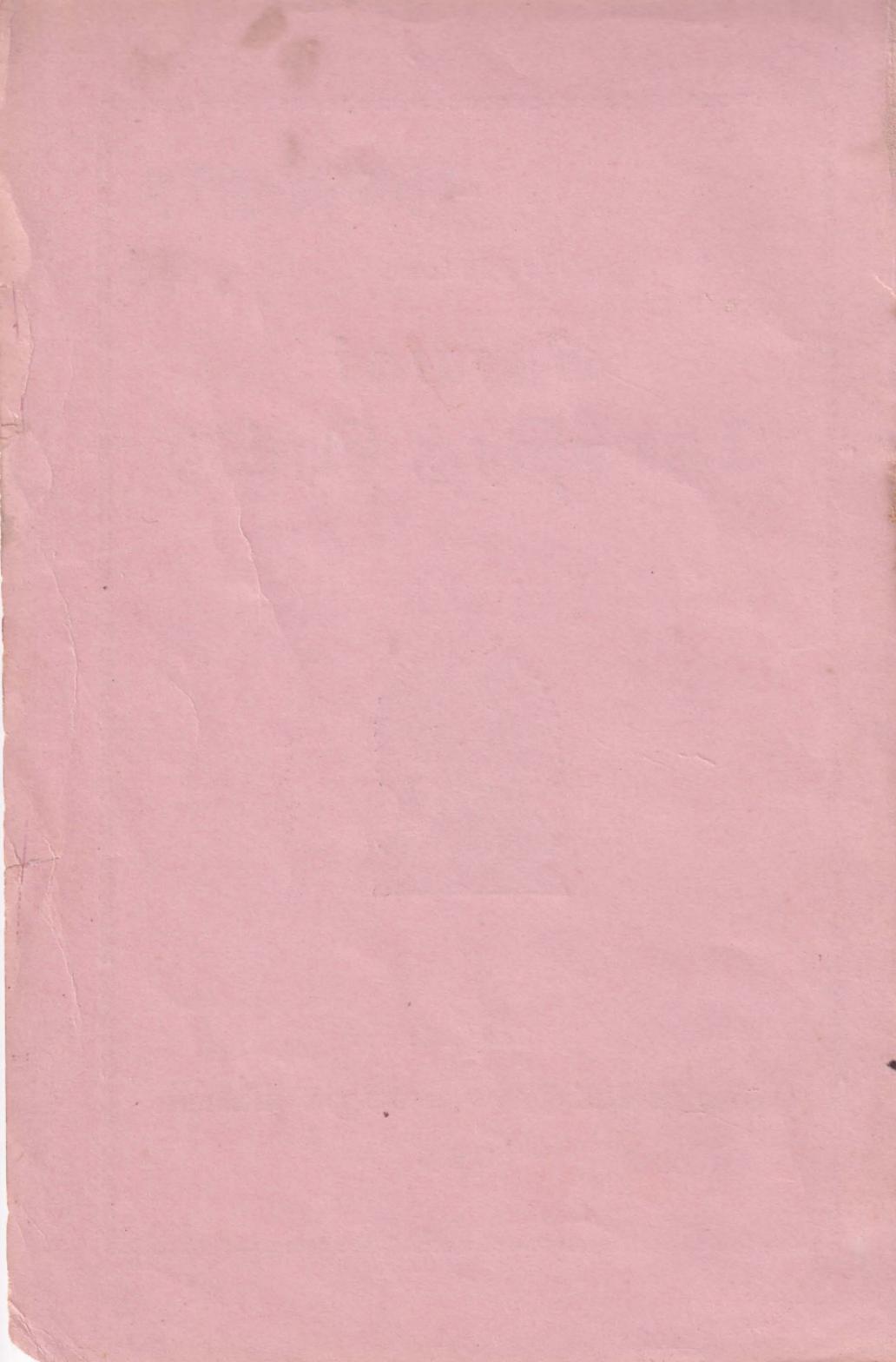
வீநாயகர்
தோத்திரத் திரட்டு
உ.உ.உ.9

வேளியீடு :

புன்னாலைக்கட்டுவன் சனசமூக நிலையம்

1966

ஓ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் தோத்திரத் திரட்டு

சுன்னாகம்,

திரு. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்களின்
சிரேட்ட புத்திரர்

திரு. அம்பலவாணபிள்ளையால்
தொகுக்கப்பெற்று

அச்சுவேலி,

சிவபூர் ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்களால்
பரிசீலனை செய்யப்பெற்றது.

வெளியீடு:

புன்னாலைக்கட்டுவன் சனசமூக நிலையம்

1966

சுவாமிநாதர்

பொருள்முறை

பொருள்முறை

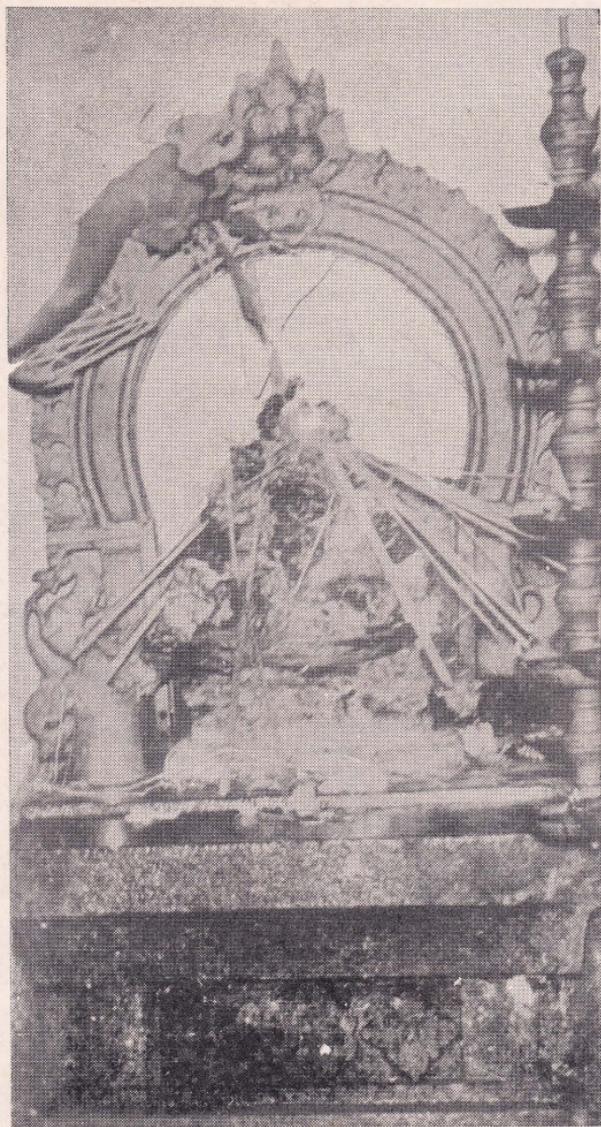
உ

உ ள ளு ரை

	பக்கம்
முன்னுரை	iii
விநாயகர் வழிபாடு	v
விநாயகர் தோத்திரத் திரட்டு	1

*

சுன்னகம், திருமகள் அழுத்தகத்தில் திரு. மு. சபாரத்தினம் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு, புன்னலைக்கட்டுவன் சனசமூக மிலையத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது.

முன்னுரை

பக்தர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து கூடிக் கடவுளை வணங்கும் முறைகளிற் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும் ஒன்றாகும். இம்முறை பண்டைக் காலத்திலும் நிகழ்ந்துவந்துள்ள தென்பது தேவாரப் பதிகங்களில் அமைந்த சொற்றொடர்களாலும், பண்டை அமைவுகளாலும் நன்கு அறியப்படும்.

“முடிகள் வணங்கி மூவா தார்கண் முன்செல்ல
வடிகொள் வேய்த்தோள் வான்அர மங்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள் பூசிப் பாடுந் தொண்டர் புடைகுழ
அடிக ளாரு ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.”

என்பது அப்பர் சுவாமிகளின் திருவாக்கு.

ஒவ்வோர் ஆலயங்களிலுமுள்ள மூலவருக்குப் பொருந்திய தேவார புராணங்களையும், பிரபந்தங்களையும், கூட்டுப் பிரார்த்தனையிற் சேர்த்துக்கொள்வது முறைமையும், பக்தியைப் பெருக்குவதுமாகும். இம் முறையைப் பின்பற்றச் சைவ நன்மக்கள் ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்வது இன்றியமையாத தொன்றாகும்.

எமது கிராமமாகிய புன்னாலைக்கட்டுவனிலுள்ள ஆயாக்கடவைச்சித்திவிநாயகர் ஆலயத்திலும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெற்றுவருகின்றது. அக்கூட்டுப்பிரார்த்தனையில் “மூலவராகிய விநாயகப் பெருமானின் நாமங்கள் அமைந்த பாக்களை ஒதுதல் வேண்டும்” என விரும்பிப் புலவர் வழித் தோன்றல் சன்னாகம், திரு. கு. அம்பலவாண

பிள்ளை அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு அமைய, அவர் விநாயகராலயங்களில் ஓதத்தக்க தேவார புராண பாசரங்களைச் சீரிய முறையில் அமைத்துத் தந்தனர். இந்நூல் ஏனைய விநாயகர் ஆலயங்களிலும் ஓதுதற்கும் பொருந்தத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

விநாயகராலயங்களுக்குச் செல்வோர் உரிய முறையில் வணங்கவும் வேண்டவும் பழகிக் கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது. இதை யுணர்ந்த அச்சுவேலி, சிவஸூ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள் இந் நூலினோர் பகுதியில் **விநாயகர் வழிபாடு** என்னும் தலைப்பில் அவ்விட யங்களை இனிது விளக்கியுள்ளார்கள். தகுந்த எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் இவைகளைக் குருக்க ளவர்கள் எழுதியுதவியமை சைவப் பெரும் பணியாகும். இதற்கு நாம் நன்றி பாராட்டும் கடப்பாடுடையேம்.

இந்நூலைத் தொகுத்துதவிய மேற்படி பிள்ளை அவர்களுக்கும், அச்சிடுவதற்கு உறுதுணையா யிருந்து எமது ஆக்க முயற்சியிற் பெரும் பங்கு கொண்ட சுன்னாகம், திருமகள் அழுத்தக அதிபர் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

சுபம்

புன்னாலைக்கட்டுவன் சனசமூக நிலையத்தினர்

7-1-66

விநாயகர் வழிபாடு

சிவபெருமான் பசுபதி

பிறப்பும் இறப்பும் உடையவர்கள் பசுக்கள் எனப் படுவர். பசுக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள். அவர்கள் தேவர் முதலிய சீவர்கள். பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதி. பதி யொருவரே. அந்தப் பதி சிவபெருமானேயாம். அவருக்குப் பசுக்கள் என்றும் அடிமைகள். சிவபெருமான் பசுக்கள் தோறும் வியாபித்து நின்று அவர்களை யெல்லாம் ஆளுந் தலைவர். ஆதலால் சிவபெருமான் பசுபதி எனப்படுவர்.

விநாயகர் முதலிய அருள் மூர்த்தங்கள்

சிவபெருமானுடைய சத்தி உமாதேவியார். சத்தியாவது அக்கினியுஞ் சூடும் போலச் சிவத்தோடு வேற்றுமையின்றி யுள்ள வல்லமையாம். விநாயகர், வீரபத்திரர், வைரவர், சுப்பிரமணியர் என்னும் மூர்த்திகள் சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரர் எனப்படுவர். பரமசிவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்களே விநாயகர் முதலிய வடிவங்களாம். இரத்தினமும் அதன் ஒளியும், அக்கினியும் அதன் அடுதல் சுடுதல் முதலாகப் பலவகைப்பட்டு விளங்கும் சத்தி ஒன்றினையும் போன்று சிவபெருமானுக்கும் இம் மூர்த்திகளுக்கும் பேதமில்லை என்பது சைவநூற்றுணிபு. ஆகையால், அவர்களும் சிவமெனப்படுவர். விநாயகர் முதலிய அருண் மூர்த்தங்களைக் குறித்துச் செய்யும் வழிபாடு சிவபெருமான் ஒருவரைக் குறித்த வழிபாடேயாம்.

விநாயகர் முதலிய வடிவங்களைக் கொண்ட காரணம்

விநாயக மூர்த்தம் கயமுகன் என்னும் அவுணனைச் சங்கரித்து அவனாலே தேவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை நீக்கியருளுதற்கும் அடியார்களுக்குப் போகமோகங்களைக் கொடுத்தற்கும் எழுந்த மூர்த்தமாம். சுப்பிரமணிய மூர்த்தம் சூரபத்மன் முதலியோரால் தேவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை நீக்கியருளுதற்கு எழுந்த மூர்த்தமாம். வைரவ மூர்த்தம் பிரமா முதலியோர் பரமசிவனை மதியாது கொண்ட அகந்தையை நீக்குதற்கும், வீரபத்திரமூர்த்தம் தக்கன் செய்த சிவதூஷண வினையை வீட்டுதற்கும் எழுந்த மூர்த்தங்களாம். பிதா எனவும் புத்திரர் எனவும் ஒரு பொருளே புகழப்படுதல் ஆன்மப் பிரயோசனம் குறித்தேயாம்.

*கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலுங்
கயாசுரனை யவனாற்கொல் வித்தார் போலுஞ்
செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலுந்
திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும்
மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும்
வியன்வீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும்
ஐவேள்வி யாறங்க மாணர் போலு
மடியேனை யாளுடைய வடிக டாமே.

என்பது முதலிய அருள் வாக்குக்களினால் இவ் வுண்மை தெளியப்படும்.

விநாயகர் திருவுருவம்

விநாயகக் கடவுள் ஆன்மாக்களுடைய தியான பூசை நிமித்தமாக யானை வதனமும், பூத வயிறும், தேவ சரீரமும், ஒற்றைக் கொம்பும், மூன்று திருக்கண்களும், இரு செவிகளும், அங்குசம் ஒடித்த கொம்பு என்பவற்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருத்தாண்டகம்.

றைத் தாங்கிய வலக்கரங்களும், பாசம் மோதகம் என்பவற்றைத் தாங்கிய இடக் கரங்களும் துதிக்கையுமாகிய ஐந்து திருக்கரங்களும், இரண்டு திருவடிகளுமுடையராயிருந்து அனுக்கிரகிப்பர். விநாயகப்பெருமான் திருவருளே திருமேலியாக வுள்ளவர்; ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தையும் துன்பங்களையும் நீக்குபவர்; மெய்யன்போடு தியானிப்பவருடைய அறிவுக்கறிவா யுள்ளவர்; விக்கினங்களைப் போக்குபவர்; யாதொரு கருமத்தைச் செய்யப் புகினும் முதலில் வணங்கப்படுபவர்.

விநாயகரது திருநாமங்கள்

விநாயகப் பெருமானுக்குக் கணபதி, விக்கினராசர், இலம்போதரர், ஏகதந்தர் முதலிய திருநாமங்கள் அவருடைய அருட்டன்மையை விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளன.

தமக்கொரு தலைவரில்லாது தாமே தலைவராக விளங்குதலால் விநாயகர் எனப்படுவர். தம்மை நினையாதவர்களுக்கு விக்கினங்களை யுண்டுபண்ணுதலாலும் தம்மை நினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குதலாலும் விக்கினராஜர், விக்கினேசுரர் எனப்படுவர். கணங்களுக்குத் தலைவராதலின் கணபதி, கணேசர் என்று போற்றப்படுவர். யானை முகத்தினராதலின் கஜானனர் எனவும், ஒற்றை மருப்பினையுடைய ராதலின் ஏகதந்தர் எனவும், சரிந்த வயிற்றினையுடையராதலின் இலம்போதரர் எனவும் வணங்கப்படுவர். ஆகுவாகனர், முஷிகவாகனர் என்பன பெருச்சாளியை வாகனமாகக் கொண்டமையால் வந்த திருநாமங்களாம்.

திருவுருவத் தத்துவம்

விநாயகப்பெருமான் ஏகதந்தராயிருப்பது பரஞானபதி என்பதை அறிவித்தற்காகும். மூன்று திருக்கண்கள் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் முச்சுடர்களையும் அதிட்டிக்கின்றவர் என்பதையும், இரு செவிகள் எல்லா அறிவும் எல்லா வல்லமையும் உடையவர் என்பதையும்,

திருவடிகள் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளையும் குறிப்பன வாம். பெருவயிறு எல்லாவுலகங்களும் உயிர்களும் தம் முள் அடங்கியுள்ளன என்பதைக் காட்டும் குறிப்பாம்.

கயமுகாசுரனைச் சங்கரித்தற்கு முரித்த ஒரு கொம்பை ஏந்தியது, ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங் களையும் நீக்குபவர் தாமென்பதை அறிவித்தற்காகும். ஆன்மாக்களை அநாதியே பந்தித்த ஆணவ மலமாகிய யானையைப் பாசத்தாற் கட்டி அங்குசத்தால் அடக்கி மறைத்தல் என்னும் கிருத்தியத்தைச் செய்பவர் தாமென் பதை உணர்த்துவதற்காகப் பாசாங்குசங்களை யேந்தி யருளிணர். கயமுகாசுரனோடு செய்த யுத்தத்திலே பரம கருணாநிதியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர், ஆணவ ரூப மாகிய கயமுகனுடைய சேனைகளைப் பாசத்தாற் கட்டி, கணிச்சியா லடக்கி அவன் மலவலி கெட்டுப் பெருச் சாளியாய் வர நீங்காத ஞானத்தைக் கொடுத்துச் சுத்த னுக்கி வாகனமாம் பேற்றை யளித்து அடிமை கொண் டருளிணர். இதனால் ஆணவமாகிய யானையை அடக்கி ஆன்மாவை அடிமை கொள்ளுபவர் என்பது இனிது விளங்கும். பாசத்தையும் அங்குசத்தையும் ஏந்தியது தம்மைக் கட்டுபவரும் செலுத்துபவரும் பிறிதொருவரும் இல்லை என்பதை உணர்த்தும் அறிகுறியுமாம்.

அடியார்கள் பசுஞானத்தைக் கவளமாக்கி ஒப்பிக்கப் பெரிதாயிருக்குந் திருவயிற்றினுள்ளாக அடக்கிச் சிவ ஞானத்தைக் கொடுப்பவர் தாம் என்பதை உணர்த்து வதற்காகக் கவள உணவாகிய மோதகத்தை ஏந்தி யருளிணர்.

சிவபெருமான் தாம் பஞ்சகிருத்தியபதி என்பதைத் தமது திருமுகங்கள் ஐந்தினாலும் உணர்த்துதல்போல, விநாயகரும் துதிக்கை முதலிய ஐந்து திருக்கரங்களாலும் உணர்த்துகின்றனர்.

விநாயகர் முதலில் வழிபடுதற்கு உரியவர்

வேதம் பிரணவத்தை முதலில் வைத்துத் தொடங்குகின்றது. இதன் வடிவமே விநாயகக்கடவுள். வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரின் சொருபமாதலை அவரது திருமுகமுணர்த்தும். இதனையே “கைவேழமுக” மென்று பெரியோர் கூறுவர். பிரணவத்தின் வரிவடிவத்தை அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். ஆமை ஐந்து உறுப்புக்களையுந் தன்னகத்து அடக்குவதுபோல, பிரணவமும் நாதம், வீந்து, அகரம், உகரம், மகரமாகிய ஐந்துறுப்புக்களையுந் தன்னகத்து அடக்கி யுள்ளது. அவற்றுள் நாதம் தண்டவடிவம். பிந்து வட்ட வடிவம். இவ்விரு உறுப்புக்களுஞ் சேர்ந்த வடிவம் பிள்ளையார்சுழி என்றும், மூலமனு என்றும், ஊமை எழுத்து என்றும், மௌனாக்ஷரம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். “உ” என்னும் எழுத்து நாத விந்துக்களின் வரி வடிவம். இது விநாயகக் கடவுளது துதிக்கை போலாம். துதிக்கை நாதபிந்து வடிவம். ஏனைய எழுத்துக்கள் விநாயகருடைய திருமுகத்தில் அடங்கும். இதுபற்றியே எடுத்துக்கொண்ட கருமம் இடையூறின்றி இனிது கிறைவேறும் பொருட்டுக் கணபதியை முதலில் வணங்குவதும் எழுதத் தொடங்கும் போது பிள்ளையார்சுழி எழுதியே ஆரம்பிப்பதும் ஆகிய மரபை உலகம் கைக்கொண்டு அனுட்டித்து வருகின்றது. சைவசித்தாந்தத்திலே எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் முதலில் விநாயகரை வழிபடல்வேண்டும் என்னும் நியமம் உள்ளது. விநாயகர் இடரைப் போக்குபவர் என்பதும், முதலில் வழிபடுதற்கு உரியவர் என்பதும் சமயாசாரியர் சந்தானுசாரியர் திருவாக்குக்களாலும் உணர்ந்துகொள்ளத்தக்கன.

ஆலய தரிசனம்

புத்தி முத்திகளை அடைய விரும்புவோர் யாவரும் நாடோறும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று விதிப்படி தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும். ஆலயதரிசனம் நாடோறும்

செய்வதற்கு இயலாதாயின் புண்ணிய காலங்களிலேனும் தவறாமற் செய்தல் வேண்டும். ஆலய தரிசனத்துக்குச் செல்வோர் ஸ்நானஞ் செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். திருக்கோயிலுக்குச் சமீபமாக வந்தவுடன் திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து உள்ளே போய்ப் பவிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்கரித்தல் வேண்டும். கோபுரம் தூலலிங்க மெனப்படும்.

நமஸ்காரம்

நமஸ்காரமானது அஷ்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரியங்கம், ஏகாங்கம் என நான்கு வகைப்படும். ஆண்களுக்கு * அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்களுக்குப் † பஞ்சாங்க நமஸ்காரமும் உரித்தாகும். § திரியங்கமும் ‡ ஏகாங்கமும் இருபாலார்க்கும் பொதுவாகும்.

சிரசு, கைகள், காதுகள், மோவாய், புயங்கள் என்னும் எட்டு அவயவங்களும் நிலத்திலே படியும்படி வணங்குவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் எனப்படும். சிரம், கைகள், முழந்தாள்கள் என்னும் ஐந்துறுப்புக்களும் நிலத்திலே படும்படி வணங்குவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாம். சிரசிலாயினும் மார்பிலாயினும் கைகளைக் கூப்பி வணங்குவது திரியங்க நமஸ்காரமாம். சிரசைத் தாழ்த்தி நிற்பல் ஏகாங்க நமஸ்காரமாம்.

நதியானது சமுத்திரத்தோடு சேர்ந்து சமரசமாயிருத்தல்போல ஆன்மா சிவத்தோடு சேர்ந்து அத்துவித முற்றிருத்தலே இதன் பாவனையாகும்.

பிரதக்ஷிணம்

அடியின்மேல் அடிவைத்துக்கொண்டும், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டும், சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும், அருட்பாக்களைப் பாடிக்கொண்டும், தியானஞ்

* அஷ்ட அங்கம் - எட்டுறுப்பு † பஞ்ச அங்கம் - ஐந்து உறுப்பு.
§ திரிஅங்கம் - மூன்று உறுப்பு. ‡ ஏகஅங்கம் - ஒருறுப்பு.

செய்துகொண்டும் இவ்விதம் மனம் வாக்குக் காயங்களை ஒருவழிப்படுத்திக்கொண்டு மும்முறை பிரதக்ஷிணம் செய்க. மன அன்போடு சிவபெருமானைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யும் அன்பர்கள் ஆணவமலத்தின் சைவியங்களாகிய கோபம் முதலியவற்றினின்றும் நீங்கி மலசிவாரணமாகித் திருவருட் செல்வத்தைப் பெற்று மோக்ஷமடைவர்.

விநாயகர் சன்னிதானத்திற் குட்டுதல்-தாழ்ந்தெழுதல்

விநாயகமூர்த்தியானவர் கயமுகனைச் சங்கரித்தருளிய பின், விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் அப்பெருமானை வணங்கிக் “கயமுகனுக்கு எதிரே நாம் செய்த தொண்டைத் தேவரீருடைய திருச்சந்திதானத்தில் இன்றுமுதற் செய்வோம்” என்று விண்ணப்பித்தார்கள். கணேசப் பெருமான் அனுக்கிரகஞ் செய்தனர். அமரர்கள் அன்பி னோடு முட்டியாகப் பிடித்த இரு கரங்களினாலும் தங்கள் சிரசுகளில் மும்முறை குட்டி இரண்டு கைகளையும் எதிரெதிராக மாற்றி இரண்டு காதுகளையும் பிடித்துக் கொண்டு, கணைக்காலுந் தொடையும் ஒன்றையொன்று தொடும்படி மும்முறை தாழ்ந்தெழுந்து வணங்கி நின்றார்கள்; விநாயகர் மகிழ்சிறந்தனர். “எங்களைப்போல் இந்தத் தொண்டினை இன்றுமுதல் உலகத்திலுள்ளோர் எவரும் தேவரீருடைய திருச்சந்திதானத்திற் செய்யவேண்டும்” என்று தேவர்கள் வேண்டுகல் செய்தார்கள். ஐங்கரத் தண்ணல் “அவ்வாறே ஆகுக” என்று அருள் புரிந்தனர்.

பிறிதொருகாலத்திலே அகத்தியமகாமுனிவர், விநாயகர் எழுந்தருளிவந்து காட்சிகொடுத்தருன்று தமது தலையில் வருத்தமுண்டாகும்படி குட்டி விக்கினேசரரது திருவருள்பெற்றார் என்றும் கந்தபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிறிதோர் காலத்தில் இராவணன் தனது இருபது கரங்களாலும் பத்துச் சிரசுகளிலுங் குட்டி கருவபங்க மடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிக் கணேசரை உவப்பித்தனன் என்றும் புராணங் கூறும்.

மூத்த பிள்ளையார் ஆரூதாரங்களில் ஒன்றாகிய மூலாதாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். குட்டும்பொழுது மத்தகத்தில் இருக்கும் அமிர்தமானது சுழுமுனா நாடி மார்க்கமாக மூலாதாரத்தில் வீற்றிருக்கும் கணேசரை அடைந்து அபிஷேகமாக, அவர் உவந்து அருள் செய்வார் என்பதே இதன் பாவனையாகும். சிரசில் ஐந்துமுறை குட்டுவது ஆணவம், கன்மம், மாயை, திரோதாயி, மாயேயம் என்னும் பஞ்சபாசநீக்கத்தின் பொருட்டாம். மும்முறை குட்டவேண்டும் என்று சில நூல் கூறும். அது மும்மல நீக்கத்தின் பொருட்டாம். விநாயகர் சந்திதானத்தில் மும்முறை தாழ்ந்தெழுதல் நான் எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்கி அருள் வசப்பட்டு நின்றலைக் குறிக்கும்.

கும்போதரசண்டர்

தரிசனம் முடிந்தவுடன் சண்டேசுரர் சந்திதியை அடைந்து மும்முறை கைகொட்டி விநாயக தரிசன பலத்தைத் தரும்படி பிரார்த்திக்குக. கணேசரது சண்டேசுரர் கும்போதரசண்டர் எனப்படுவர்.

வழிபட்டுப் பேறுபெற்றோர்

விநாயகப்பெருமான் துஷ்டர்களை அழித்து அடியார்க ளது இடரை நீக்கியருளிய வரலாறுகளையும், வெள்ளி வாரம், விநாயக சஷ்டி, விநாயக சதுர்த்தி ஆகிய விரதங் களை அநுஷ்டித்துப் பேறு பெற்றோர் வரலாறுகளையும், விநாயகமந்திர ஜபமும் வழிபாடுஞ் செய்து அனுக்கிரகம் பெற்றோர் வரலாறுகளையும் விநாயகபுராணம் காஞ்சிப் புராணம் முதலிய நூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன. அங்கே கண்டு உணரத்தக்கன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்,
அச்சவேலி,

உ
சிவமயம்

விநாயகர் தோத்திரத் திரட்டு

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிராகம்

பண் — வியாழக்குறிஞ்சி

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கழகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே. 1

பண் — பியைந்தைக்காந்தாரம்

கரியின் மாழுக முடைய கணபதி தாதைபல் பூதந்
திரிய வில்பலிக் கேகுஞ் செழுஞ்சுடர் சேர்தரு மூதார்
சரியின் முன்கைநன் மாதர் சதிபட மாநட மாடி
உரிய நாமங்க ளேத்தும் ஒலிபுனற் காழிநன் னகரே. 2

பண் — வியாழக் குறிஞ்சி

சந்தநன் மலரணி தாழ்சடையன்
தந்தம தத்தவன் தாதையோதான்
அந்தமில் பாடலோன் அழகன்நல்ல
எந்தவ னிராமன தீச்சரமே. 3

பண் — வியாழக்குறிஞ்சி

செற்றிட்டே வெற்றிச்சேர் திகழ்ந்ததும்பி மொய்ப்புறுஞ்
 சேரேவாரா நீள்கோதைத் தெரியிழை பிடியதுவாய்
 ஓற்றைச்சேர் முற்றற்கொம் புடைத்தடக்கை முக்கண்மிக்கு
 ஓவாதேபாய் மாதானத் துறுபுகர் முகவிறையைப்
 பெற்றிட்டே மற்றிப்பார் பெருத்துமிக்க துக்கமும்
 பேரானோய்தா மேயாமைப் பிரிவுசெய்தவனதிடங்
 கற்றிட்டே யெட்டெட்டுக் கலைத்துறைக் கரைச்செலக்
 காணாதாரே சேராமெய்க் கழுமல வளநகரே. 4

—சம்பந்தர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் — காந்தாரம்

பலபல காமத்த ராகிப் பகைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே
 கலமலக் கிட்டுத் திரியுங் கணபதி யென்னுங் களிறும்
 வலமேந் திரண்டு சுடரும் வான்கயி லாய மலையும்
 நலமார் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
 அஞ்சவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. 5

திருக்குறுந்தொகை

முன்னை யார்மயி லூர்தி முருகவேள்
 தன்னை யாரென்ற ருனோர் தலைமகன்
 என்னை யாளு மிறையவன் எம்பிரான்
 பின்னை யாரவர் பேரெயி லாளரே. 6

திருந்தாண்டகம்

கோவாய இந்திரனூள் ளிட்டா ராகக்
 குமரனும் விக்கின விநாய கன்னும்
 பூவாய பீடத்து மேல யன்னும்
 பூமியளந் தானும் போற்றி சைப்பப்

பாவாய இன்னிசைகள் பாடி யாடிப்
 பாரிடமுந் தாமும் பரந்து பற்றிப்
 பூவார்ந்த கொன்றை பொறிவண் டார்க்கப்
 புறம்பயம்மம் மூரென்று போயி னாரே. 7

கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும்!
 கயாசுரனை யவனாற்கொல் வித்தார் போலும்!
 செய்வேள்வித் தக்கனைமுன் சிதைத்தார் போலும்!
 திசைமுகன்றன் சிரமொன்று சிதைத்தார் போலும்!
 மெய்வேள்வி மூர்த்திதலை யறுத்தார் போலும்!
 வியன்வீழி மிழலையிடங் கொண்டார் போலும்!
 ஐவேள்வி யாறங்க மாணர் போலும்!
 அடியேனை யானுடைய அடிகள் தாமே. 8

முந்தைகாண் மூவரினும் முதலா னன்காண் ;
 மூவிலைவேல் மூர்த்திகாண்; முருக வேட்குத்
 தந்தைகாண்; தண்கடமா முகத்தி னாற்குத்
 தாதைகாண் ; தாழ்ந்தடியே வணங்கு வார்க்குச்
 சிந்தைகாண்; சிந்தாத சித்தத் தார்க்குச்
 சிவனவன்காண்; செங்கண்மால்விடையொன்றேறும்
 எந்தைகாண் ; எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
 ஏகம்பன் காண்; அவனென் எண்ணத் தானே. 9

பொருந்தாத செய்கை பொலியக் கண்டேன்
 போற்றிசைத்து விண்ணோர் புகழக் கண்டேன்
 பரிந்தார்க் கருளும் பரிசங் கண்டேன்
 பாராகிப் புனலாகி நிற்கை கண்டேன்
 விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி கண்டேன்
 மெல்லியலும் விநாயகனுந் தோன்றக் கண்டேன்
 மருந்தாய்ப் பிணிதிர்க்கு மாறு கண்டேன்
 வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாரே. 10

தக்கனது வேள்விகெடச் சாடி னானைத்
 தலைகலனாப் பவியேற்ற தலைவன் றன்னைக்
 கொக்கரைசச் சரிவீணைப் பாணி யானைக்
 கோணகம் பூணாகக் கொண்டான் றன்னை
 அக்கினொடு மென்பணிந்த அழகன் றன்னை
 அறுமுகனோ டானைமுகற் கப்பன் றன்னை
 நக்கனை வக் கரையானை நள்ளாற் றுனை
 நாரையூர் நன்னகரிற் கண்டேன் நானே.

11

--அப்பர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் — இந்தனம்

திங்கள் தங்கு சடையின் மேலோர்
 திரைகள் வந்து புரள வீசும்
 கங்கை யாளேல் வாய் திறவாள்;
 கணப தியேல் வயிறு தாரி;
 அங்கை வேலோன் குமரன் பிள்ளை;
 தேவி யார்கொற் றட்டி யாளால்;
 உங்க ளுக்காட் செய்ய மாட்டோம்
 ஓண காந்தன் றளியு ளீரே.

12

--சுந்தரர்

திருவாசகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தனே முதல்வா முக்கண முனிவா
 மொட்டரு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே யடியே னைரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே யென்றரு ளாயே.

13

— மணிவாசகர்

திருவிசைப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

தனதனற் றோழா, சங்கரா, சூல
பாணியே, தாணுவே, சிவனே,
கனகநற் றானே; கற்பகக் கொழுந்தே,
கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே.

அனகனே, குமர விநாய சனக,
அம்பலத் தமரசே கரனே,
யுனகழ விணையென் னெஞ்சினு ளினிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே. 14

— திருமாளிகைத்தேவர்

திருப்பல்லாண்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் — பஞ்சமம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 15

— சேந்தனார்

திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே. 16

-- திருமூலர்

பதினொந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைக்கூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்; — உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத் தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

17

வாழைக் கனிபல வின்கனி மாங்கனி தாஞ்சிறந்த
கூழைச் சுருள்குழை அப்பம்எள் உண்டைஎல் லாந்துறுத்தும்
பேழைப் பெருவயிற் றேடும் புகுந்தென் உளம்பிரியான்
வேழத் திருமுகத் துச்செக்கர் மேனி விநாயகனே.

18

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் — விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

19

முன்னிளங் காலத்தி லேபற்றி னேன்வெற்றி மீன்உயர்த்த
மன்னிளங் காமன்றன் மைத்துன னேமணி நீலகண்டத்
தென்னிளங் காய்களி றேஇமையோர்சிங்க மேஉமையாள்
தன்னிளங் காதல னேசர னாமுன் சரணங்களே.

20

களியானைக் கன்றைக் கணபதியைச் செம்பொன்
ஒளியானைப் பாரோர்க் குதவும் — அளியானைக்
கண்ணுவதும் கைத்தலங்கள் கூப்புவதும் மற்றவன்றூள்
நண்ணுவதும் நல்லார் கடன்.

21

நல்லார் பழிப்பில் எழிற்செம் பவளத்தை நாணநின்ற
பொல்லா முகத்தெங்கள் போதக மேபுர மூன்றெரித்த
வில்லான் அளித்த விநாயக னேயென்று மெய்மகிழ
வல்லா ரகத்தன்றி மாட்டா ளீருக்க மலர்த்திருவே.

22

புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரிய புராணம்

எடுக்கு மாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்க
கடக்க ளிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம். 23

கந்த புராணம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம். 24

உச்சியின் மகுட மின்ன ஒளிந்தர நுதலின் ஓடை
வச்சிர மருப்பின் ஒற்றை மணிகொள்கீம் புரிவ யங்க
மெய்ச்செவிக் கவரி தூங்க வேழமா முகங்கொண் டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ர கணபதிக் கன்பு செய்வாம். 25

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலாம் எளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம். 26

சேக்கிழார் புராணம்

மலரயனுந் திருமாலுங் காணமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டு தொழப் புரிசடையார்
குலவுநடந் தருந்தில்லைக் குடதிசைக்கோ புரவாயில்
நிலவியகற் பகக்கன்றின் நிறைமலர்த்தா ளிணைபோற்றி. 27

கோயிற் புராணம்

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிர்ரோங்கு சாகைகளும்
மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
மன்னோங்கு நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குடபாற்
பொன்னோங்கல் முன்னோங்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போரறி. 28

திருவிளையாடற் புராணம்

சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெய்ச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொருள் நல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே. 29

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லூக்கமெனுந்
தறிநிறுவி யறுதி யாகத்
தள்ளரிய அன்பென்னுந் தொடர்பூட்டி
யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பசுபோதக் கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணை யென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை
நினைந்துவரு வினைகள் தீர்ப்பாம். 30

காசிகாண்டம்

மாற்றரிய தொல்பிறவி மறிகடலில் இடைப்பட்டுப்
போற்றுறுதன் குரைகழற்றூட் புணைபற்றிக் கிடந்தோரைச்
சாற்றரிய தனிமுத்தித் தடங்கரையின் மிசையுய்ப்பக்
காற்றெறியுந் தழைசெவிய கடாக்களிற்றை வணங்குவாம்.

செவ்வந்திப் புராணம்

அருளெனும் கடல்முகந் தடியர் சிந்தையாம்
பொருள்பெறு நிலஞ்சிவ போக முற்றிட
வரமழை உதவுசெவ் வந்தி யானையின்
திருவடி இணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம். 32

திருச்செந்தூர்ப் புராணம்

ஊற்றெ டுத்துவண் டோலிடு மும்மதத்
தாற்றெ முக்கின் அருவியஞ் சாரல்வாய்
ஏற்று கைக்கும் இறைவற்கும் முந்திய
மாற்றி லாக்களி யானையை வாழ்த்துவாம்.

33

தணிகைப் புராணம்

பண்ணியம் ஏந்தும் கரந்தனக் காக்கிப்
பால்கிலா மருப்பமர் திருக்கை
விண்ணவர்க் காக்கி அரதனக் கலச
வியன்கரந் தந்தைதாய்க் காக்கிக்,
கண்ணில் ஆணவவெங் கரிபிணித் தடக்கிக்
கரிசினேற் கிருகையும் ஆக்கும்
அண்ணலைத் தணிகை வரைவளர் ஆபத்
சகாயனை அகந்தழீஇக் களிப்பாம்.

34

சிவராத்திரிப் புராணம்

ஓங்குமொரு மருப்பானை உயிர்க்குயிராய்
இருப்பானை உரக வேந்தன்
தாங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை
வதைத்தானைச் சயில மானைப்
பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்தந்
தளித்தானை பசும்பொன் தோட்டுப்
பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவில்ஐந்து
கரத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்.

35

சேக்கிழார் புராணம்

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
யானைமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

36

விநாயகர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அகரமென அறிவாகி உலக மெங்கும்
அமர்ந்தஅகர உகரமக ரங்கள் தம்மால்
பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப்
பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு
புகரில்பொருள் நான்கிணையும் இடர்தீர்ந்து எய்தப்
போற்றுநருக் கறக்கருணை புரிந்து அல் லார்க்கு
மறக்கருணை புரிந்து ஆண்டு கொள்ளும்
திருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம். 37

நிருவி கற்பமாய் நிறைந்தஆ நந்தபூ ரணமாய்
நிருவி காரமாய் நிர்க்குணமாய் அத்து விதமாய்
நிருவி சேடமாய் நிரஞ்சன மாகிஒன் ருலும்
நிருமி தப்படாக் கணேச! நின் நீள்கழல் தொழுதாம். 38

பிரம மாய்ஒளி யாய்நிரா காரமாய்ப் பெரிதாய்த்
தரணி யாதிதத் துவமெலாங் கடந்ததத் துவமாய்
வரமெ லாந்தரும் வள்ளலாய் ஏகமாய் வதியும்
பரம னாகிய கணேச! நின் பதமலர் தொழுதாம். 39

என்றும் நீங்குருத் திருவுரு வுடையதாய் எங்கும்
ஒன்றி நின்றுணர்ந் திடும்அறி வானந்த உருவாய்த்
துன்றும் யோகியர் தியானிக்கப் படுஞ்சுக மாகிச்
சென்று சேர்தராக் கணேச! நின் திருவடி தொழுதாம்.

உலக காரண காரண மாய்உயிர்க்கு உயிராய்
இலகு ஞானியர் தமையிழந் தெய்துநற் பேரூய்
பலவு மாய்ப்பரப் பிரமமாய்ப் பரேசமாய்ப் பரமாய்த்
திலக மாகிய கணேச! நின் திருவடி தொழுதாம். 41

சகல லோகமும் படைத்தளித் தழிக்குந்தற் பரமாய்
அகில லோகத்தும் புகலிடந் தனக்கிலா அமைவாய்ப்
புகலு லோகங்கள் அனைத்திற்கும் புகலிடந் தானும்
பகவ னாகிய கணேச! நின் பதமலர் தொழுதாம். 42

உகத்துக் காதியாய்த் தேவருக் காதியாய் உலவாச்
சுகத்துக் காதியாய்ச் சுரர்களுக் கீசராய்ச் சுடரும்
மகத்துக் கீசராய்க் கணங்களுக் கீசராய் மதிப்போர்
அகத்துக் கூடிய கணேச! நின் பதமலர் தொழுதாம். 43

இராச தத்தொழி லாகிய சிருட்டியை இயற்ற
விராவி ராசதத் துருக்கொடு பிரமனாய் மேலாய்ப்
பராவு வித்தைகள் அனைத்திற்கும் பயில்பிறப் பிடமாய்
ஓராது நின்றருள் கணேச! நின் ஒளிர்பதந் தொழுதாம். 44

சோர்வி லாதசாத் துவிகநற் றெழிலெனுந் திதிக்கு
சார்வ தானதா மதந்தனில் உருவுகொண் டரியாய்த்
தீர்வி லாப்பகை அசுரரைச் செகுத்திருந் தேவர்க்
கார்வ மேயருள் கணேச! நின் அருட்பதந் தொழுதாம். 45

தாம தத்தொழி லானசங் காரமாற் றுதற்குத்
தோம கற்றுசாத் துவிகத்தில் தோன்று உருத்திரனாய்
ஏம முற்றிமை யோர்முனி வோரெலாம் இறைஞ்சச்
சேம வைப்பதாங் கணேச! நின் சேவடி தொழுதாம். 46

கிரண பந்தியாற் பயிரையுங் கிளர்சுதைப் பெருக்கால்
பரவு தேவர்கள் தம்மையும் மகிழ்வித்துப் பார்ப்பார்க்
கரச னாயுல கத்துவெப் பறுத்திடுந் திங்கட்
சொருவ மாகிய கணேச! நின் துணையடி தொழுதாம். 47

ஒளிப் பிழம்பதாய் யோகவா யுவினூரு வாகி
விளிப்பில் காலங்கள் தெரிப்பதாய்த் தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாய்ப்பல சத்திய தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள் கணேச! நின் சேவடி தொழுதாம். 48

கிரப்பில் தன்மமாய்த் துறக்கமாய் நிறைந்ததத் துவமாய்த்
தரைச்சொ ரூபமாய்ச் சமுத்திர மாய்த்திசைச் சுரராய்க்
கரப்பி லாவுல கனைத்துமாய்க் கலந்துநின் றருளும்
பரப்பி ரமமாங் கணேச! நின் பாதங்கள் தொழுதாம். 49

வேண்டுகூல்

எண்ணில் ஆர் உயிர்களின் இதய பங்கய
நண்ணுநா யக! உயிர் நவிறு கன்மத்தில்
எண்ணுசான் ருகிய அமல! எங்கள் பால்
திண்ணிய விக்கினந் தீர்த்தல் வேண்டுகூமே. 50

விநாயகர் அட்டகம்

பந்த மகற்றும் அனந்தகுணப்
பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகம் எவனிடத்தில்
ஈண்டி யிருந்து கரக்குமோ
சந்த மறையா கமங்கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
அந்த இறையாங் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றும். 51

உலக முழுதும் நீக்கமற
ஒன்றாய் நிற்கும் பொருள் எவன், அவ்
வுலகிற் பிறங்கும் விகாரங்கள்
உருத மேலாம் ஒளியாவன்,
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டுங் களைகண் எவன், அந்த
உலக முதலைக் கணபதியை
அன்பு கூரத் தொழுகின்றும். 52

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
எரிவீ மும்பஞ் செனமாயும்,
தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுரர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்,
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கருமம் எவனால் முடிவுறும், அத்
தடவு மருப்புக் கணபதிபொற்
சரணஞ் சரணம் அடைகின்றும். 53

மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர்க் கங்கை முதலான
தீர்த்த மாகி அறிந்தறியாத்
திறத்தி னாலும் உயிர்க்குநலம்
ஆர்த்தி, நாளும் அறியாமை
அகற்றி அறிவிப் பானெவன், அப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றும். 54

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்,
செய்யப் படுமப் பொருள்யாவன்,
ஐய மின்றி உளதாகும்
அந்தக் கருமப் பயன்யாவன்,
உய்யும் வினையின் பயன்வினையின்
ஊட்டி விடுப்பான் எவன், அந்தப்
பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றும். 55

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
விகிர்தன் யாவன், விழுத்தகைய
வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
விமலன் யாவன், விளங்குபர
நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
நாத னெவன்எண் குணனெவன், அப்
போத முதலைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றும். 56

மண்ணில் ஓரைங் குணமாகி
இயைவான் எவன், நீ ரிடைநான்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன், தீயில்
மூன்றாய் நவில்வான் எவன், வளியில்
எண்ணும் இரண்டு குணமாகி
இயைவான் எவன், வா னிடைஒன்றும்
அண்ணல் எவன், அக் கணபதியை
அன்பிற் சரணம் அடைகின்றும். 57

பாச அறிவிற் பசுவறிவிற்
 பற்றற் கரிய பரன்யாவன்
 பாச அறிவும் பசுவறிவும்
 பயிலப் பணிக்கும் அவன்யாவன்
 பாச அறிவும் பசுவறிவும்
 பாற்றி மேலாம் அறிவான
 தேசன் எவன் அக் கணபதியைத்
 திகழச் சரண மடைகின்றும்.

58

[51ஆம் கவி தொடங்கி 58ஆம் கவி முடிய உள்ள பாடல்கள்
 “தோத்திராட்டகம்” அல்லது “விநாயகர் அட்டகம்”
 எனப்படும். இவைகளை இடைவிடாது பாராயணஞ்
 செய்வோர் மக்கட்பேறு, கல்வி, செல்வம், இராசரீகம்
 முதலிய பேறுகளைப் பெறுவார்; பிரதானமாக இவ்வட்டகம்
 விநாயக சதுர்த்தி காலத்தில் ஒதின் பெரு நன்மையுண்
 டாம்; என்பது விநாயக புராணத்திற் கண்டதாகும்.]

தேவர்தொழு தெழுங்கருணைச் செல்வனே போற்றி!
 சிறந்தொளிரு மங்கல சொருபனே போற்றி!
 ஓவறுசித் திகளனைத்தும் உதவுவோய் போற்றி!
 ஒலிகெழுகிண் கிணிபாத சாலநூ புரங்கள்
 மேவியொளிர் சரணனே போற்றி! மத தாரை
 விரவியதிண் கபோலனே போற்றி! நின தருளால்
 பாவமொடு பலபிணியும் பம்புவறு மைகளும்
 பலவான இடர்களையும் பாற்றுகஇன் புறவே.

59

[இக்கவிதையை விடியற்காலையில் நித்திரை விட்டு எழும்
 பொழுது ஒதினால் நோய்கள் வரா; வறுமை நீங்கிச் செல்வம்
 மிகும்; நினைத்த காரிய முடிவெய்தும்; வினைகள் நீங்கி
 ஞானம் உண்டாகும்.]

அறிந்துகின் தொழும்பிற் சற்றும்
 அடியனேன் பிழைத்த தில்லைச்
 சிறந்தஅன் புடையார் மாட்டுன்
 திருவருள் தீர்வ தில்லைச்

சிறந்தநின் அருளுண் டாகில்
 தீதுஎனை அடர்வ தில்லை
 அறிந்திடாப் பிழையுண் டாகின்
 அதுபொறுத்து அருளல் வேண்டும். 60

தத்துவா தீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
 தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ சொரூப போற்றி
 தத்துவத் தியன்ற தாத்து விகங்களு மானாய் போற்றி
 தத்துவ அறிவுக் கெட்டாத் தயங்குபே ரறிவே போற்றி.

உடலினுக் குயிரே போல உயிர்க்குயிர் ஆனாய் போற்றி
 உடலுயிர்க்கு அறிவு நல்கி உடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
 உடலுயிர் எனப்பின் னீங்கா ஒற்றுமைப் பொருளே போற்றி
 உடனுகை உயிர்க்கு மெட்டா ஒளிர் பெருஞ் சோதி போற்றி.

பத்தர்கள் வணங்குகின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய்போற்றி
 புத்திகள் போகத் தார்க்கு புணர்த்தருள் போகி போற்றி
 முத்தியை யோகத் தார்க்கு முடித்தருள் யோகி போற்றி
 எத்தொழி லவர்க்கு மந்தப் பயனருள் இறைவ போற்றி.

வேண்டிய அடியார்க் கெல்லாம்
 விக்கினங் கெடுப்பாய் போற்றி
 வேண்டிவந் தனைசெ யார்க்கு
 விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
 வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம்
 வினைத்தருள் விமல போற்றி
 மாண்டதுட் டர்களைக் கொல்லு
 மறமிகு மள்ளா போற்றி. 64

தோற்றாமே உலகனைத்தும் தோற்றியளி யாதளித்துப்
 பாற்றாமே பாற்றியிடும் பண்ணவ! நின் பதம்போற்றி
 தேற்றாமே உயிரனைத்துந் தேற்றிமல மாயைகன்ம
 நீற்றாமே நீற்றியருள் நின்மல! நின் பதம்போற்றி. 65

அடிகளே ஓலம் ஓலம் அமரர்கள் முனிவா ஓலம்
வடியிசை அமுதந் தேக்கும் மகதியாழ்த் தலைவ ஓலம்
நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவாய் ஓலம் ஓலம்
படிமிசை யடியேன் துன்பும் பாற்றுவாய் ஓலம் ஓலம். 66

பொய்தவிர் அடியார் செய்யும்புன்மையும் பொறுப்பாய் ஓலம்
கைதவ மனத்தார் செய்யுங் கடப்பாடும் வெறுப்பாய் ஓலம்
செய்த வென்பிழையுங்காத்துத் திருவருள் செறிப்பாய் ஓலம்
வெய்தருள் புரியா யாகின் விளிகுவேன் ஓலம் ஓலம். 67

விநாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க; வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசௌந் திரதேக
மகோற்கடர்தாம் அமர்ந்து காக்க;
விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க; புருவந் தம்மைத்
தளர்வில்மகோ தரர்காக்க; தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க.

68

கவின்வளரும் அதரங்க சமுகர்காக்க;
தால்அங்கணக் கிரீடர் காக்க;
நவில்சிபுகம் கிரிசைசுதர் காக்க; நனி
வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க;
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க; அள்எழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க;
தவிர்தலுரு திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க.

69

காமருபு முகந்தன்னைக் குணைசர்நனி
காக்க; களம் கணைசர் காக்க;
வாமமுறு இருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க;

ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா
சன்காக்க; இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க; அகட்
டினைத்துலங்கு ஏரம்பர் காக்க.

70

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க;
பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க; விளங்குலிங்கம்
வியாழபூ டணர்தாம் காக்க;
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்க; சக னத்தை அல்லல்
உக்ககண பன்காக்க; ஊருவைமங்
களமூர்த்தி உவந்து காக்க.

71

தாழ்முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க; இரு
பதம்ஏக தந்தர் காக்க;
வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க;
முன்கையை வணங்கு வாரநோய்
ஆழ்தரச்செய் ஆசாபூ ரகர்காக்க;
விரல்பதும அத்தர் காக்க;
கேழ்கினரும் நகங்கள்விநா யகர்காக்க;
கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க.

72

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க; உமா
புத்திரர்தென் ஆசை காக்க;
மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க;
விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
திக்கதனிற் காக்க; வா யுவிற்கசகன்
னர்காக்க; திகழு தீசி
தக்கநீதி பன்காக்க; வடகிழக்கில்
ஈசநந் தனரே காக்க.

73

ஏகதந்தர் பகல்முழுதுங் காக்க; இர
 வினுஞ்சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்க; இராக்
 கதர்பூதம் உறுவே தாளம்
 மோகினபேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரும் முடிவி லாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபா
 சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க.

74

மதினூனம் தவம்தானம் ஒளிபுகழ்
 குலம்வண் சரீரம் முற்றும்
 பதிதான தனம்தானி யம்கிருகம்
 மனைவிமைந்தர் பயில்நட் பாதிக்க
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க;
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாரும் சுற்றமெலாம் மயூரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க.

75

வென்றிசீ விதம்கபிலர் காக்க; கரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க;
 என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
 திடின்றும்பால் இடையூ ரென்றும்
 ஒன்றுறு ; முனிவர்காள் ! அறிமின்காள் ;
 யாரொருவர் ஓதி னாலும்
 மன்றஆங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும்.

76

[68ஆம் கவி முதல் 76ஆம் கவி வரையும் உள்ள கவிகள்
 விநாயகர் கவசம் எனப்படும். இதை நாடோறும் ஓதி வரு
 பவர்களுக்கு நோய், வறுமை, பேய், ஏவல் முதலியவற்றால்
 வரும் இடையூறுகளும், மனக்கவலை, கஷ்டங்கள் துன்பங்
 களும் நீங்கும்; செல்வம், தீர்க்காயுள், புத்திரப்பேறு, நன்
 னட்பு, செல்காரிய வெற்றி என்பனவும் சித்திக்கும்; வழி
 நடையில், பிரயாணத்தில் ஓதினால் இடையூறு ஒன்றும்
 வராது.]

திருப்புகழ்

கிருச்சிற்றம்பலம்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
 கப்பிய கரிமுக — னடிபேணிக்
 கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
 கற்பக வெனவினை —கடிதேகும்
 மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய —மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு — பணிவேனே
 முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட வெழுதிய —முதல்வோனே
 முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
 அச்சது பொடிசெய்த — அதிதிரா
 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புன மதனிலை — இபமாகி
 அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
 அக்கணம் மணமருள் —பெருமாளே.

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
 ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
 என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
 தம்பிதனக் காகவனத் தனைவோனே
 தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
 அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
 ஐந்துகரத் தானமுகப் பெருமாளே. 78

--அருணகிரிநாதர்

விநாயகர் சோடச நாமாவளி

திருச்சிற்றம்பலம்

- ஓம் சுமுகாய நம :
ஓம் ஏகதந்தாய நம :
ஓம் கபிலாய நம :
ஓம் கஜகர்ணிகாய நம :
ஓம் லம்போதராய நம :
ஓம் விகடாய நம :
ஓம் விக்ந ராஜாய நம :
ஓம் கணாதிபதயே நம :
ஓம் தூமர கேதவே நம :
ஓம் கணாத்யக்ஷாய நம :
ஓம் பாலசந்த்ராய நம :
ஓம் கஜாநநாய நம :
ஓம் வக்கிரதுண்டாய நம :
ஓம் சூர்ப்ப கர்ணாய நம :
ஓம் ஹேரம்பாய நம :
ஓம் ஸ்கந்த பூர்வஜாய நம :

79

சண்டேசுர நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

மனாதிகளுக் கெட்டாத பரமா னந்த

வாழ்வினையங் கோரிலிங்க மணலாற் கூப்பித்
தனாதிதயந் தனிநின்றுந் தாபித் தான்பா

றழைத்தவன்பா லாட்டவந்து தடுக்கத் தாதை

யெனாதவன்ற னிருபதமு மழுவாற் றுண்டித்

திகழ்ந்தவனைப் பரபதத்து ளிருத்தித் தானும்

பிராகியரு ளடைந்தவிறற் சண்டே சன்றூள்

பிரசமல ரிறைத்திறைஞ்சிப் பரவு வாமே. 80

-- சேதுபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமகள் அழுத்தகம், சன்னகம்